

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/834/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.837/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Misefay Tibor ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szól 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó az Alkotmánybíróság előtt fekvő alapügy alperese, majd a felülvizsgálati eljárás kezdeményezője volt, miután az indítványozó által a későbbi felperessel mint kötelezettel szemben indított fizetési meghagyási eljárás a felperes – végrehajtás megszüntetésére irányuló – keresete alapján perré alakult.
- [4] Az alperes által indított fizetési meghagyási eljárás 2011. január 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált. Az alperes végrehajtást kérő 2016. január 14-én terjesztett elő végrehajtási lap kiállítása iránti kérelmet. A közjegyző (majd jogutódként bírósági végrehajtó) által végrehajtható okirattal 2016. január 19. napján elrendelték, majd foganatosították a végrehajtást. A későbbi felperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget.
- [5] A végrehajtó a 2017. március 14-én kiállított jegyzőkönyvében rögzítette, hogy az eljárás a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 52. § e) pontja alapján 2016. március 8-tól szünetelt, mert a végrehajtást kérő az eljárás kezdetén esedékes költségeket nem fizette meg. E rendelkezés alapján, ha a szünetelés napjától számított 1 éven belül az alperes a költségeit nem fizeti meg, a végrehajtás megszűnik.

- [6] Az alperes végrehajtást kérő mindezt elektronikus formában sérelmezte és kifejtette, hogy a végrehajtási eljárásról önhibáján kívül nem rendelkezett információkkal. Az alperes 2017. január 10-én a Magyar Bírósági Végrehajtói Kartól, továbbá a Magyar Országos Közjegyzői Kamara Ügyfélszolgálatától is kért az ügyében tájékoztatást. Az alperes ezt követően – a perben nem igazolt időpontban újonnan benyújtott – kérelmére 2017. augusztus 30-án a közjegyző ismételten végrehajtási lapot állított ki a 2011. január 18-án jogerőre emelkedett fizetési meghagyás alapján.
- [7] 1.2. A felperes keresete alapján első fokon eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 17.P.21.737/2023. számú ítéletével a közjegyző (majd jogutódként bírósági végrehajtó) által végrehajtható okirattal elrendelt és foganatosított végrehajtást megszüntette. Kötelezte az indítványozó alperest arra, hogy a végrehajtási, illetve a perköltséget viselje. A felperes keresetét alaposnak találta a bíróság, miszerint a 2017. augusztus 30. napján végrehajtói okirattal elrendelt, majd az önálló bírósági végrehajtó által foganatosított követelés a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény vonatkozó szabályai alapján elévült, az alperes révén benyújtott kérelem az elévülés megszakítására alkalmatlan volt, és nem történt az ügyben további végrehajtási cselekmény. Erre tekintettel a felperes által indítványozott a polgári perrendtartásról 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, eljárás megszüntetése iránti kérelem helytálló volt. Hangsúlyozta a bíróság döntésében, hogy az elévülés szempontjából a végrehajtási lap kiállítását és nem a végrehajtási lap kiállítása iránti kérelem előterjesztésének napját kell figyelembe venni, így jelen esetben a 2011. január 18-án jogerőssé vált fizetési meghagyás végrehajthatósága 2016. január 18-án elévült. Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a korábban elrendelt végrehajtás 1 év elteltével megszűnt, miután a szünetelés kezdetétől 1 éven belül továbbra sem fizette meg az indítványozó alperes a végrehajtási költségeket, azaz a 2016. január 19-én elrendelt végrehajtáshoz joghatály nem fűződik. Erre figyelemmel a végrehajtás elrendelése iránti kérelem is hatálytalan volt, amely nem volt alkalmas az elévülés megszakítására. Hangsúlyozta a bíróság, hogy amely eljárási cselekményhez nem fűződik joghatás, az nem alkalmas a végrehajtási jog megszakítására sem. Végezetül megjegyezte a bíróság, hogy az alperes által az elévülés megszakítását, illetve elévülést megszakító (további) cselekményeket és körülményeket nem tudott igazolni és bizonyítani, továbbá ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványa sem volt.
- [8] 1.3. Az alperes fellebbezése folytán – amelyben lényegileg a permegszüntetési kifogásának szerinte jogszerűtlen elutasítását sérelmezte – a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 42.Pf.630.063/2024/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság döntését részben megváltoztatta és az alperes által fizetendő végrehajtási költséget leszállította. Egyebekben az elsőfokú döntést helybenhagyta.

- [9] A Fővárosi Törvényszék ítéletében hangsúlyozta, hogy a követelés és a végrehajtási jog elévülése körében abból kell kiindulni, hogy a jogerős fizetési meghagyással megerősített igénnyel összefüggő elévülés a bírói úton történő végrehajthatósághoz kapcsolódik. A követelés végrehajthatóságának elévülése körében az elsőfokú bíróság helytállóan és hiányoktól mentesen vizsgálta tehát kizárólag azt, hogy végrehajtási cselekmények az elévülést megszakították-e. Megalapozottnak tartotta az elsőfokú bíróság érveit és részletes indokolását erre figyelemmel, az elévüléssel kapcsolatban ugyanakkor észlelte a Törvényszék, hogy az elsőfokú bíróság a végrehajtónak fizetendő végrehajtási költségösszegét tévesen határozta meg, ezért azt leszállította.
- [10] 1.4. Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyet a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.II.20.837/2024/2. számú végzésével visszautasított. Döntésében arra hivatkozott, hogy az indítványozó nem nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, az általa benyújtott felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem ugyanis (önmagában) érdemben nem bírálható el a Pp. 412. § (2) bekezdése alapján. Kiemelte végzésében a Kúria, hogy a beadványt a tartalom szerinti elbírálás elve alapján sem tudta engedélyezés iránti kérelem mellett felülvizsgálati kérelemként is figyelembe venni.
- [11] 2. Az indítványozó ezt követően azért fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.837/2024/2. számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapjogait. Mindezekre figyelemmel kérte a döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [12] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében kifejtette, hogy álláspontja szerint a felülvizsgálati eljárás visszautasítása sértette a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt jogait. Utalt ezzel kapcsolatosan arra, hogy az engedélyezés iránti kérelme megfelelt a felülvizsgálati kérelemre előírt minden szabálynak, továbbá beadványában részletesen kifejtette a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott, a felülvizsgálati kérelemre előírt minden tartalmi elemet. Az indítványozó szerint a Kúriának a Pp. 110. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet annak tartalma szerint felülvizsgálati kérelemnek is kellett volna tekinteni. A Kúriának továbbá ellenkező esetben hiánypótlásra kellett volna felhívnia az indítványozót, ezt azonban nem tette meg és a törvényben előírt indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Mindezzel sérült az indítványozó jogorvoslathoz való joga, mert megfosztotta a felülvizsgálat lehetőségétől a Kúria. Végezetül kitért panaszában az indítványozó emellett a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmére is a beadványa

visszautasítása kapcsán. Hivatkozott e körben az indítványozó az Alkotmánybíróság idevágó gyakorlatára álláspontjának alátámasztásaként.

- [13] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [14] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [15] 3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [16] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [17] 3.3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére kizárólag az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben van lehetőség.
- [18] 3.3.2. A felülvizsgálati határozatban a Kúria az indítványozó felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján – a kérelem törvényi feltételeknek való meg nem felelésére tekintettel – visszautasította, tekintettel arra, hogy a kérelem formai szempontból hiányos, érdemben el nem bírálható volt.
- [19] Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata alapján a felülvizsgálati határozat az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható {lásd hasonlóan például: 3157/2024. (V. 3.) AB végzés, Indokolás [12]-[13]}.

- [20] 3.3.4. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a felülvizsgálati eljárás kezdeményezője volt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további jogorvoslati lehetősége nem áll fenn.
- [21] 3.3.5. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy a bírói döntést érdemben érinti az alaptörvény-ellenességet vagy az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [22] A befogadhatóság feltételeivel kapcsolatban emlékeztetni szükséges arra, hogy az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tartalmát érintően. Jelen ügy ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [23] Hangsúlyozandó továbbá, hogy az Alkotmánybíróság a bírói jogértelmezést jellemzően akkor vonhatja érdemi alkotmányossági felülvizsgálat alá, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban lévő, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Mindazonáltal a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [24] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {lásd például: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak

az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...]

- [25] Az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {lásd hasonlóan például: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg: az indítványozó alkotmányjogi panasa indokolásában lényegileg egy újabb fórumot szeretne megnyitni annak érdekében, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmének visszautasítása miatt előadott jogséremlme valamilyen módon orvoslást nyerjen. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy állandó gyakorlatának megfelelően nem rendelkezik hatáskörrel a rendes bíróságok törvényességi vizsgálata körében értékelendő kérdések megválaszolására, így nem hivatott annak vizsgálatára, hogy a Pp. felülvizsgálat engedélyezésére vonatkozó szabályai körében rögzített feltételek a konkrét ügyben fennálltak-e {lásd hasonlóan például: 3091/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [23], 3414/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [27] Megjegyzendő továbbá, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltételei fennállnak-e vagy sem, illetőleg a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e vagy sem, alapvetően nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés {lásd hasonlóan például: 3068/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3333/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [24]}.
- [28] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal vagy a jogorvoslathoz való joggal – összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná. A panasz így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ban meghatározott egyik befogadhatósági feltételt sem.

[29] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró